

MESIKÄMMEN

3/2011

MESIKÄMMEN

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsusien virallinen tiedotuslehti.

PAINOS

100 kpl

PAINOPAIKKA

Tapiolan seurakunta

PÄÄTOIMITUS JA TAITTO

Ville Vuorenmaa

KANSI

Antti Vuorela

TÄMÄN LEHDEN TOIMITTIVAT

Satu Heinonen, Minna Vääräniemi, Maarit Alkula, Kati Solansuu, Minna Perälampi ja Murmelit

MANKKAAN ERÄSUDET

PERUSTETTU

1994

JÄSENISTÖ

tyttöjä ja poikia, n. 100 hlö

KOTISIVUT

www.erasudet.fi

LIPPUKUNNANJOHTAJA

Minna Vääräniemi

puh. 046 541 3080

KOLO

Mankkaan Makasiini ja Väentupa
Vanhan-Mankkaan kuja 2 C

SISÄLLYS

Pääkirjoitus.....	s. 3
Alkuasukkaina leirillä.....	s. 4
Leirielämää jamboreella.....	s. 8
Johtajisto vesillä.....	s. 10
Kisaamassa Tähti-Punkussa...s.	12
Sudenpentujen päiväretki.....	s. 14
Kauden avajaiset.....	s. 14
Juoruja.....	s. 15

TULEVIA TAPAHTUMIA

- 9.10.** Sudenpentukisa Pinkki
21.-23.10. Lippukuntaretki
6.11. Hiipivä Haamu
29.11./7.12. Viimeiset kokoukset
14.12. Joulujuhla

KUVIA

Lisää kuvia Mankkaan Eräsusien tapahtumista löydät kuvagalleriastamme! Katso lisää: www.erasudet.fi

Pääkirjoitus

Jälleen kesän jälkeen tuli uusi syksy ja uusi partiokausi. Mankkaan Eräsusien kokoukset ovat päässeet mukavasti vauhtiin. Niiden lisäksi sudenpennut pitivät päiväretken syyskuun alussa, Eräsusia edustettiin kahden vartion voimin Espoon Punasessa ja koko lippukunta kokoontui vielä kauden avajaisiin. Paljon on kuitenkin vielä edessä, kuten lippukuntaretki ja lisää kisoja.

Omaan kesääni mahtui onneksi paljon partiota. Pääsin kokemaan partioleirien kaksi ääripäätä: oman lippukunnan kesäleirin ja maailmanjamboreen Ruotsissa. Liki 40 000 partiolaisen jamboreelle mahtui toki meinoa ja melskettä, mutta niin mahtui myös MESin omalle leirille, Robins '11:lle.

Mesikämmen on kokenut pieniä muutoksia ulkoasussaan – toivottavasti miellyttää silmää.

Ville Vuorenmaa

Päätoimittaja

PS. MESin valokuva-albumiin on lisätty uusia otoksia kesäleiriltä, johtajiston melontareissulta, sudareiden päiväretkeltä ja Tähti-Punkusta! Kannattaa käydä kurkkaamassa!

Lippukuntaretki 21.-23.10.2011

Paljon kavereita, maukasta ruokaa, hauskaa ohjelmaa, rentoa yhdessäoloa ja mahtavaa partiotoimintaa! Ai missä? Lippukuntaretkellä tietenkin. Tule sinäkin mukaan!

Lisätietoja löydät ilmoittautumislapusta, joita on saatavilla Mankkaan Eräsusien kotisivuilta sekä kaikilta hyvinvarustelluilta johtajilta.

Lisätietoja retkenjohtajalta

Alex Virtanen

alex.virtanen@erasudet.fi

puh. 050-5052301

Alkuasukkaina leirillä

Koko kesän paras leiri Robins '11 pidettiin 7.-10.7.2011 Vesijärven rannalla. Leirille mahtui 40 leiriläisen lisäksi mm. leikkejä, uimista, melomista, rakentelua, aarteenetsintää...

Keskiviikko (rakennusleiri)

Leirin alkua edeltävänä iltapäivänä pakkasi neljä johtajaa kaksi autoa aivan täyteen leirivarusteita ja suuntaasi kohti leiri paikkaa. Hirvenhiihtäjien Rankinen-kämpälle päästyämme seurasi tilusten tarkastus ja tarvittavien rakennelmien suunnittelu.

Illan ajasta eniten kahmaisi pressukatoksen pystyttäminen. Kun kolmannen kerran kiipesimme köyden puuhun, epätoivo meinasi iskeä. Saimme kuitenkin köyden paikalleen puiden väliin ja pressun levitelyä auki. Veden äärellä kun leireilimme, oli tuuli sen mukainen ja iso pressu muutti isoksi leijaksi. Sen taltuttamisen katoksen muotoon oli neljälle rakennusleiriläiselle haastava tehtävä, mutta lopulta onnistuimme.

Katoksen kanssa painittuamme suuntasimme sisätiloihin valmistelemaan ja suunnittelemaan tulevien päivien ohjelmaa. Paljon oli asusteiden laittoa ja tehtävien valmistelua. Nukkumaan kuitenkin päästiin ja aamulla jaksettiin hymyssä suin ottaa leiriläiset vastaan.

Satu Heinonen

Torstai

Leiriläisten bussi "haaksirikkoitui" leiripaikan lähistölle noin kello yksitoista. Vastassa heitä olivat Robin-heimolaiset. Jotta leiriläiset voisivat majoittautua Robin-heimon kylään, oli heidän suoritettava kolme tehtävää vartioittain matkalla kylään. Ensimmäinen tehtävä mittasti tahtoa. Tarkoituksena oli tunnistaa lähiympäristössä olevia kasveja. Seuraavaksi testattiin rohkeutta eli ylitettiin alueen vaarallisin krokotiilikanjoni, ja

viimeiseksi juuri ennen kylään saapumista tehtiin luottamuspiiri.

Puolenpäivän jälkeen pystyteltiin teltoja, syötiin lounasta ja rakenneltiin. Monella leiriläisellä olikin hommat hanskassa ja saimme leirin pystyyn nopeasti. Ennen päivällistä leikimme tutustumisleikkejä.

Päivällisen jälkeen oli ohjelmanumerossa heimokaste. Aluksi leikittiin yhteisleikkiä, josta tippui pois yksi kerrallaan. Pelistä pudottuaan leiriläinen ohjattiin paikkaan, jossa hänen tuli kulkea merkattu rata silmät sidottuna. Tämän suoritettuaan kyläpäällikkö ja avustava poppamies tekivät kaikille heimon kasvomaalaukset toivottaen tervetulleeksi kylään. Lopuksi tehtiin helmistä huivimerkit, merkiksi siitä että leiriläiset kuuluvat Robin-heimoon.

Loppuillasta vietettiin kyläavajaisia rannan läheisyydessä leikkien ja laulellen. Iltaalan ja hampaidenpesun jälkeen luettiin yhteinen iltasatu, josta lähdettiin teltoittain hiljaa nukkumaan. Vaikka alussa olikin hieman vaikeuksia rauhoittua, pian kuitenkin

leiri hiljeni ensimmäisen päivän päätteeksi.

Minna Vääräniemi

Perjantai

Aamu alkoi lipunnostolla ja onnitelulaululla, sillä Johanna täytti yhdeksän vuotta. Sitten olikin heimotaiston aika: leiriläiset ottivat ryhmissä mittaa taidoistaan niin tulitukun-, frisbeen- ja saappaanheitossa kuin muissakin haastavissa lajeissa. Reippaat heimourheilijat pääsivät rassteista suoriuduttuaan vielä pulahtamaan virkistävään Vesijärveen.

Kun iltapäivän ohjelma oli alkamassa, meloi leirirantaan kanootillinen merirosvoja. He tulivat opettamaan partiolaisille kunnon merirosvotaitoja, ja pian osasivat leiriläisetkin meloa, ylittää joen ja miekkailla. Tarpojat pääsivät kokeilemaan jopa kanootilla kaatumista.

Illalla lähestyvä ukkonen pakotti melojat rantautumaan ja johtajat suojaamaan teltat. Sää ei onneksi iltaa pilannut, ja kalasaalis, kasvovärit ja iltaohjelma viihdyttivät leiriläisiä, kunnes oli aika suunnata iltaalan, -pesun ja -sadun kautta omaan makuupussiin.

Maarit Alkula

Lauantai

Lauantaina leiriläiset saivat herätä sykähdyttävään serenadiin kolmesta kuurosta meduusasta. Mielipiteitä jakaneen esityksen jälkeen ohjelmassa oli tavalliseen tapaan aamupala ja lipunnosto, joiden jälkeen alkoi jännittävä ohjelma: aartenetsintä!

Aartenetsintä oli kilpailunomainen seikkailu, jossa tasavertaiset ryhmät esittelivät partiotaitojaan. Mukana oli mm. tulentekoa, nikkarointia ja ruuanlaittoa. Kilpailu oli tiukka, mutta lopulta kaikki vartiot löysivät aarten ja pääsivät syömään.

Illalla kaikki pääsivät saunaan. Päivä huipentui yhteiseen iltanuotioon, jossa oli hauskaa ohjelmaa ja mukavia lauluja.

Sunnuntai

Heräsimme 7.45 ja söimme alkupalaksi muroja ja jogurttia. Aamiaisen jälkeen oli lipunnosto. Sitten Batman saapui leiriimme Batmobiilillaan, ja käski meidät ensiapuradalle.

EA-radalla paikkasimme verenvuotoja ja pelastimme Robinin (Batmanin apuri). Sen jälkeen oli lounas eli hernerokkaa, joka melkein loppui kesken.

Lounaan jälkeen pakkasimme ja purimme teltat. Sitten alkoi lipunlasku, jonka jälkeen lähdimme A-luokan Batbussillamme kohti Mankkaata.

Murmelit

Ville Vuorenmaa

Leirielämää jamboreella

22. maailmanjamboree järjestettiin Etelä-Ruotsissa viime kesänä. Eräsusista mukana oli viisi leiriläistä. Edessä oli kaksi viikkoa Rinkabyssä, 40 000 muun partiolaisen kanssa.

Leirilippukuntamme Poiju lähti leirille maanantaina 25.7. Nihtisillasta. Lähes kaikki tunsivatkin jo toisensa kahden ennakkotapaamisen myötä. Lähdimme Katajanokan terminaalille ja sieltä laivalla Ruotsiin.

Suomen leirijoukkue oli niin suuri (1 400 partiolaista), että meidän oli mentävä leirille hieman porrastetusti. Niinpä kaikki leirilippukunnat viettivät matkalla yhden päivän Tukholmassa. Meille pysähdys osui menomatkalke. Tukholmassa ei ollut erityistä ohjelmaa, vaan kaikki saivat kierrellä vapaasti kaupungilla. Koko päivän kävelyn jälkeen oli mukava palata illalla bussille. Edessä oli vielä pitkä bussimatka Etelä-Ruotsiin.

Saavuimme leirille aikaisin keskiviikkoamuna. Leirialue oli vielä melko tyhjä, mutta vähitellen bussit alkoivat tuoda lisää partiolaista tasaise-

na virtana. Leirialueen valtavuuden tajusi jo kävellessään omalle leiripaikallamme.

Torstai-iltana leirialue alkoi olla jo täynnä. Olihan jo aikakin, sillä illalla oli edessä leirin avajaiset. Avajaiset olivat mahtava spektaakkeli. Kaikkien tuhansien partiolaisten näkeminen kerralla oli mahtavaa.

Avajaisten jälkeen suuntasimme vielä ensimmäiseen ohjelmalaaksomme, Dreamiin. Se oli siitä erikoinen, että se tapahtui oikeasti yöllä. Pitkän jonotuksen jälkeen pääsimme kiertelemään elämäankaari-radalle ja pohtimaan erilaisia asioita vartiomme kanssa.

Perjantai oli meillä vapaapäivä, joten nukuimme pitkään ja söimme kunnon aamiaisen. Pääsimme myös hieman swoppauksen makuun. Swoppaus on erilaisten partiotavaroiden vaihtamista ulkomaalaista kanssa. Vaihdetut merkit ja t-paidat ovat mukavia muistoja ja kotiinviemisiä leiriltä.

Lauantaina ohjelmalaakso Earthis-

sa rakensimme oman tuuliviirin ja tutkimme, kuinka paljon tuulella saa tuotettua energiaa. Vartiomme suosikki oli kuitenkin piste, jossa tehtävänä oli kaivaa joki ja pistää sen varrelle talo, ydinvoimala ja eläimiä. Kun jokeen kaadettiin vettä, testattiin sen kestävyys.

Seuraavana päivänä vuorossa oli Global Development Village, jossa pääsimme osallistumaan erilaisiin työpajoihin. Mietimme esimerkiksi rauhaa ja ihmisoikeuksia. Hieman toiminnallisempana aktiviteettina kävimme kiipeilyseinällä.

Maanantaina lähdimme Camp in Campiin. Kaikki leirilippukunnat lähtivät vuorollaan yhdeksi yöksi tutustumaan pohjoismaiseen leirielämään jonkin pohjoismaalaisen lippukunnan omalle kesäleirille, jotka sijaitsivat parin tunnin ajomatkan päässä leiripaikasta. Meille suomalaisille pohjoismainen leirielämä ei kokemuksesta ollut hirveän eksoottinen, mutta viihdyimme silti hienosti norjalaisen isäntälippukuntamme luona.

Palattuamme leiriin oli vuorossa ohjelmalaakso People, jossa pääsimme mm. meditoimaan ja joogaamaan. Leikimme ja pelasimme paljon eri maalaisten kanssa. Teimme myös omat tatuoinnit.

Torstaina oli Cultural Festival Dayn aika! Koko leirialue täyttyi väristä ja vipinästä, kun kaikki pukeutuivat oman maansa perinteiden mukaisesti ja kiertelivät ympäriinsä

katselemassa muita. Lisäksi useat tarjosivat toisille ruokaa omasta maastaan. Omalla pisteellämme sai tehdä tuohisormuksia ja maistaa salmiakkia.

Illalla oli vielä koko leirin yhteinen iltaohjelma ohjelmalavalla. Ohjelman kohokohta oli, kun yleisön joukkoon laskeutui laskuvarjohyppääjiä.

Perjantaina oli viimeisen ohjelmalaakson, Questin, aika. Se oli laaksoista toiminnallisin. Pääsimme mm. juoksemaan esteradalla ja seikkailemaan sokkelossa.

Päättäjäispäivänä alkoi jo hieman masentaa, sillä useat maat pakkailivat jo varusteitaan ja olivat valmiina lähtöön. Päättäjäisissä pääsi kuitenkin näkemään koko leirin vielä kerran. Sade ei haitannut menoa, kun illan kruunasi rock-yhtye Europe ja mahtava ilotulitus.

Sunnuntai-iltana oli edessä lähtö Tukholmaan, josta jatkoimme laivalla Suomeen. Kukaan ei olisi vielä halunnut lähteä – vaikka kotona odottikin pehmeä sänky ja lämmin suihku...

Ville Vuorenmaa

Johtajisto vesillä

Kesän lopussa Eräsusien johtajisto vietti yhteistä aikaa meloen Kiskonjokea pitkin yhden viikonlopun ajan. Porukkamme mahtui pareittain meloen kaikkine tavaroineen kuuteen kanoottiin.

Matkamme alkoi perjantaina autoihin ahtautumisella. Aloituspaiikkaan Kurkelan kylänrantaan päästyämme purimme kampeet autoista ja köytimme ne kiinni kanootteihin. Matkaan emme kuitenkaan päässeet ennen seitsemää, koska autot piti ajella loppuun parkkipaikalle.

Ensimmäisen päivän melontaan kuului kanootin ohjauksen opettelua, törmäyksiä rantatörmään (ainakin omalta osaltani), ahtaita jokia kaislikokaarilla ja kirvoilla varustettuina, usvaa, pyörteitä ja lopuksi leiriytymispaikka, iltapala ja telttä.

Hyvin nukutun yön jälkeen lähdettiin lauantain osuudelle. Päivä alkoi raskaasti, kun meloimme eteenpäin enemmän järveä kuin jokea muistuttavaa Kiskonjokea pitkin. Siinä sai

myös mukavan toispuoleisen rusketuksen. Päästyämme takaisin kapeaan ja virtaavaan jokeen matka taittui taas vauhdikkaammin.

Päivän ensimmäinen kanto-osuus Slussin padon ohi osoittautui odotettua lyhyemmäksi ja maissa ollessamme päätimme ruokailla siellä. Matka jatkui taas ja tulimme päivän toiselle kanto-osuudelle. Vuorossa oli kokonaisen voimalan ohitus ja puolen ki-

lometrin kanto.

Aluksi oli hankalaa päättää rantaudummeko lähelle toisten pihaa vai nurmikentälle. Totesimme pihan olevan parempi vaihtoehto, kun nurmikentällä alkoi tulla vastaan lehmiä. Paras tyyli kanoottien siirtämiseen oli nostaa kanootti päiden päälle. Niinpä kuusi "kilpikonaa" siirtyi hiljalleen voimalan alajuoksulle.

Jokea taas jonkun matkaa melotamme olimme kartan mukaan saapuneet järvelle. Tämä oli kuitenkin niin umpeen kasvanut että kaislojen ja muun kasvillisuuden välissä kie-

murteli metrin levyinen joki. Kerran kuitenkin erehdyimme joen suunnasta ja päädyimme umpikujaan. Takaisin emme tietenkään halunneet lähteä, joten puskimme viisi metriä kasvillisuuden läpi seuraavaan poukkaan ja takaisin jokeen.

Lauantain 20 kilometrin melonta päättyi Latokartanon koskelle. Vyöryvät vesimassat olivat hyvin kauniit mutta pelottavan vaaralliset ja kovaääniset. Leiriydyimmeekin siis vähän matkan päähän pauhusta. Loistavasti nukutun yön jälkeen kannoimme jälleen kanootteja. Nyt matka oli jo niin pitkä että kilpikonna tyyli alkoi tuntua päässä ja hartioissa. Tehokkaampaa olikin työntää kanoottia tien reunustan nurmikkoa pitkin.

Rankan siirtelyn jälkeen jatkoimme matkaa meloen sunnuntain vain viiden kilometrin osuuden. Seutu oli hyvin kaunista ja joki useamman metrin leveä. Matka loppui kuitenkin liian nopeasti. Kaikki olisivat halunneet jatkaa vielä merelle saakka, mutta se olisi vaatinut autojen uudelleen järjestämistä ja muuta hankalaa.

Rantauduimme siis Heikkilän silalla, jossa siistimme kanootit, kuivatelimme hikisiä liivejämme ja söimme lounasta. Pakkauduttuamme autoihin suuntasimme vielä Suvin mökille päättämään reissumme grillaamiseen ja saunomiseen.

Satu Heinonen

Kisaamassa Tähti-Punkussa

Tänä vuonna partiotaitokilpailu Espoon Punaseen osallistui Eräsusista kaksi vartiota.

Sinisen sarjan konkarit

Osallistuimme Tähti-Punkun siniiseen sarjaan kolmen eräsuden (Kati, Satu ja Minna V.) voimin vartiolla *Kaardemummaa kahviin*. Kaksipäiväinen kilpailu Nuuksion metsissä antoi kokemuksia ja muistoja, mutta myös armottoman väsymyksen ja muutaman rakon jalkapohjiin.

Kisapäivämme alkoi varhain aamulla, sillä lähtöemme Espoon keskuksesta oli jo klo 7. Sieltä meidät kuskattiin muutamalla täyteen ahdetulla bussilla Solvallaan, jonka laskettelurinteen huipulla lähtöpaikka. Kisa alkoi rakentelutehtävällä ja muutamalla matkatehtävällä. Meidän piti mm. vaihtaa käyntikortteja muiden vartioiden kanssa ja valmistella yörastin ruokatehtävää. Rakentelutehtävä GPS (kulmanmittauslaitteen rakentaminen) oli ainakin meille melko haastava ja laitteella suoritettava mittaus oli melkoista hakuammuntaa.

Pääsimme hyvin ajoissa lähtemään seuraavalle etapille, joka oli pistesuunnistusta. Päätimme jakaantua ja toivoa että jokainen löytää omat rastinsa suunnilleen samassa ajassa.

Pian metsä olikin täynnä juoksevia partiolaisia ja muiden perässä pysyäkseen oli pidettävä reipas tahti alusta alkaen. Olimme kuitenkin melko nopeita suoritukseessamme ja seuraavalta rastilta saimme viimein käteemme kartan reitteineen. Rasteja oli lauantaille monta ja matka oli pitkä, joten rastivälit oli syytä kulkea reippaasti ja turhia kiertoteitä välttämällä.

Rastitehtäviä oli monenlaisia kielten- ja eläintuntistuksesta ensi-puun ja erilaisiin partiotaitoihin. Jossain vaiheessa päivää huomasimme rasteille pääsemisenkin vaativan melkoisia ponnisteluja ja mielenkiintoisia reittivaihtoehtoja, kun useat rastit sijaitsivat mäkien ja kukkuloiden päällä, minne kiipeileminen oli välillä melkoisen haastavaa.

Saavuimme yörastille juuri pimeän tullen ja tehtävää riitti ennen yönulle pääsyä. Hernekeiton keittämisen ja lettujen paiston jälkeen saimme tehtyä ruokaa myös itsellemme ja

yösuunnistuksen väliin jättämisen ansiosta meillä oli sopivasti aikaa saada laavu pystyyn ja kätevyystehtävä valmiiksi – tai niin valmiiksi kun mukana olleilla välineillä sen pystyi saamaan.

Toinen kisapäivä oli huomattavasti ensimmäistä lyhyempi, mutta maasto oli hankalampaa. Edellisenä päivänä tutuksi tullut mäkien kipuaminen muuttui varsinaiseksi kalliokiipeilyksi ja rastivälitkin osoittautuivat haastaviksi. Päivän ja koko kisan mieleenpainuvimmaksi rastiksi muodostui ylitysrasti, jossa pääsimme pulahtamaan Kaitalampeen. Loppumatka sujui enemmän tai vähemmän märissä vaatteissa pikataipaleella, jonka jälkeen maali olikin jo edessämme. Söimme vielä myöhäisen lounaan ja lähdimme kotiin väsyneinä, mutta yhtä kisakokemusta rikkaampina.

Kati Solansuu

Kardemummaa kahviin sijoittui sinisessä sarjassa viidenneksi.

Ensimmäistä kertaa kisoissa

Osallistuin Tähti-Punkun valkoiseen sarjaan seikkailijaryhmä Bakteen kanssa.

Tapasimme kololla kello 6.30 aurinkoisena lauantaiamuna. Jaoimme tavarat ja suuntasimme bussipysäkil-le, josta jatkoimme matkaa kohti Espoon keskusta, josta matkamme

jatkui kohti kisan lähtöä. Katselimme tarkkaavaisesti ulos, sillä emme tienneet missä kilpailu käytäisiin.

Lähtötehtävänä teimme kulmanmittauslaitteen, josta tuli hyvin hieno. Arvioituamme laitteella kulman pääsimme jatkamaan pistesuunnistukseen pariin.

Aloimme olla aika nälkäisiä, joten päätimme ruveta tekemään ruokaa. Kesken ruuanlaiton huomasimme olevamme leppäkerttujen saartamia. Hätyytettyämme ne pois tavaroistamme jatkoimme matkaa kohti seuraavaa rastia. Allekirjoittaneen johdolla menimme "maisemareittiä", josta tosin tuli vähän ylimääräistä matkaa.

Seuraavana aamuna jatkoimme matkaa hyvien yöunien virkistäminä. Kiristimme tahtia edellisestä päivästä ja suoriuduimme rasteista hyvin.

Lopullinen sijoituksemme oli 6. valkoisessa sarjassa, mikä ei ollut yhtään hullummin. Ensi vuonna uudestaan!

Minna Perälampi

Sudenpentujen päiväretki

Sudenpennut käivät päiväretkellä Pirttimäessä syyskuussa. Lisää kuvia löydät Mankkaan Eräsusien kotisivuilta.

Kauden avajaiset

Aurinkoisena syyskuun sunnuntai-iltapäivänä vietettiin Mankkaan Eräsusien kauden 2011–2012 avajaisia. Kololle kokoontui paljon niin pieniä kuin isojakin partiolaisia perheineen. Hyvän ilman ansiosta voitiin kaikki ohjelma pitää ulkona.

Ensin hieman lämmiteltiin lyhyen laululeikin muodossa. Sen jälkeen aloitettiin tilaisuuden virallinen osuus, eli kaikki uudet jäsenet ja ikäkautta vaihtaneet pääsivät antamaan partiolupauksen. Muutama ryhmä oli myös ehtinyt suorittaa syksyn alussa merkkejä, jotka jaettiin tapahtumassa.

Seuraavaksi ohjelmassa oli valokuvasuunnistus. Kaikki osallistujat pääsivät pähkäilemään kuva-arvoituksia pienissä ryhmissä. Kun kaikki rastit oli löydetty ja niiltä löytyneistä kirjaimista muodostettu ratkaisusana, saivat osallistujat pienen palkkion.

Valokuvasuunnistuksen jälkeen oli tarjolla lettuja ja mehua. Halukkaat pääsivät myös pystyttämään telttaa. Tilaisuus lopetettiin yhteiseen sisaruspiiriin.

Ville Vuorenmaa

Juoruja

Tänä syksynä moni Eräsusi pääsi opiskelemaan. Toimitus onnittelee Sautua, Minnaa, Maaritia, Katia, Tiinaa ja Ottoa!

Lippukunnan varasto täyttyi kesällä erilaisista naamiaistarvikkeista. Syylinen oli kesäleirin ohjelmavastaava, joka oli hieman innostunut asustekaupassa. Liekö minkään muun lippukunnan kalustossa monia erilaisia irtoviiksiä tai peruukkeja? Entäpä leppakomies- tai tiikeriasua?

Heinä on toiminut nyt kuusi vuotta PC:nä Suomen Partiolaisissa. Vastoin yleistä käsitystä, kyseessä ei kuitenkaan ole tietokone vaan kansallinen ohjelmajohtaja (program commissioner).

Samoajapoikien voittotavoitteet Hiipparissa kokivat kovan kolauksen, kun kisan perinteistä sarjajakoa muutettiin. Nyt pojat eivät enää pääse ottamaan revanssia viime vuoden neljänneistä sijasta. Täytynee siis koventaa otteita ja ottaa voitto kotiin vaativammasta B-sarjasta.

Bakteerien hernekeitto jäi Punkussa pisteittä. Ensi kerralla kannattanee kuitenkin liottaa herneet, ovat muuten vähän kovia.

Toimitus suosittelee pitämään vangersa, sillä Ville on lupautunut keittöön lippukuntaretkellä. Retkenjohtaja Alex jatkaa kuitenkin epätoivoisesti toisen kokin etsimistä. Pitäisi kuulemma osata laittaa ruokaa myös käytännössä.

Johtajisto mietti pitkään lippukuntaretken kuljetusvaihtoehtoja. Nähtäväksi jää, saadaanko kaikki lapset paikalle – johtajista puhumattakaan...

Kesäleirillä kuultua

"Hei johtaja, älä nukahda!"

"Mitä meillä on tänään ruokana?"

"Jotain ruskeaa, missä on palloja ja värikkäitä matoja." (ei huolta, kyseessä oli kuitenkin vain lihapullat ja spagetti)

"Voinks mä tehdä kans tollasen helmiä?"

"Tottakai!"

"Okei. Leikkaa mulle pala sitä narua niin päästään hommiin!"

"Pyydäpä kauniisti."

"Selvä. Anna sitä narua!"

"Mitä mausteita sulla on tolla lautasella?"

"Ei, siinä on vaan roskia."

Ryhmät

SUDENPENNUT

Oravat (keskiviikkoisin klo 17-18 Väentuvalla)

Minna Vääräniemi 050 411 4285 minna.vaaraniemi@erasudet.fi

Asta Lappeteläinen 045 651 7396 asta.lappetelainen@erasudet.fi

Kotkat (keskiviikkoisin klo 17-18 Makasiinilla)

Alex Virtanen 050 505 2301 alex.virtanen@erasudet.fi

Timo Takala 050 306 8807 timo.takala@erasudet.fi

Sisiliskot (keskiviikkoisin klo 18-19 Väentuvalla)

Suvi Attila 040 842 7526 suvi.attila@erasudet.fi

Kirsi Sipilä kirsi.sipila@erasudet.fi

Ilvekset (keskiviikkoisin klo 18-19 Makasiinilla)

Antti Vuorela 040 708 3120 antti.vuorela@erasudet.fi

Jarmo Heinonen 040 536 1437 jarmo.heinonen@erasudet.fi

SEIKKAILIJAT

Vihaiset linnut (keskiviikkoisin klo 19-20 Makasiinilla)

Ville Vuorenmaa 050 5620 613 ville.vuorenmaa@erasudet.fi

Emil Lehmonen 040 7320 234 emil.lehmonen@erasudet.fi

Delfiinit (tiistaisin klo 17-18 Makasiinilla)

Silja Kario 050 433 9622 silja.kario@erasudet.fi

Tiia Nylén tiia.nylen@erasudet.fi

Bakteerit (tiistaisin klo 18-19 Makasiinilla)

Minna Perälampi 040 738 6142 minna.peralampi@erasudet.fi

Jaakko Hassinen jaakko.hassinen@erasudet.fi

Pikkupotut (keskiviikkoisin klo 19-20 Väentuvalla)

Satu Heinonen 050 544 9526 satu.heinonen@erasudet.fi

TARPOJAT

Murmelit (tiistaisin klo 20-21 Makasiinilla)

Silja Kario 050 433 9622 silja.kario@erasudet.fi

Asta Lappeteläinen 045 651 7396 asta.lappetelainen@erasudet.fi

Jos olet kiinnostunut liittymään ryhmään, ota yhteyttä osoitteeseen erasudet@erasudet.fi. Muissa asioissa yhteydenotot suoraan ryhmien johtajille.